

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. П., 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ив. Николов

при участието на секретаря Величка Андреева
като разгледа докладваното от Андрей Ив. Николов Гражданско дело № 20211230100845 по описа за 2021 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 422 ГПК.

Ищецът „Ч.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр. Г. Д., ул. „Хр. С.“ № 36, ЕИК ***, твърди, че между него (като изпълнител) и ответника (като възложител) в края на месец юни 2016 г. е бил сключен устен договор за ремонт на лек автомобил марка „Audi S6“, отнасящ се до техническото му обслужване. Поддържа, че е изпълнил поръчаната работа по сделката, а възложителят я е приел. Изтъква, че последният не му е заплатил дължимото възнаграждение, възлизащо на 1 300 лв. Смята, че поради забава в погасяването на главното вземане му се полага и мораторна лихва, за периода от 18.09.2020 г. до 16.12.2020 г., равняваща се на 32,50 лв. Посочва, че за тези суми е била издадена заповед по чл. 410 ГПК, срещу която ответната страна (като длъжник в заповедната процедура) е депозирала възражение. Иска постановяване на съдебно решение, с което тяхната дължимост да бъде призната за установена. Претендира и съдебни разноски.

Ответникът Н. М. ИК., с настоящ адрес в гр. П., ул. „Л. Б.“ № 5, ЕГН *****, намира ищцовите претенции за неоснователни, моли за тяхното отхвърляне и за присъждане на съдебно-деловодните разходи, които е сторил. Излага доводи, че не е сключвал с дружеството ищец твърдения договор.

Съдът приема следното:

1. Предварителни въпроси:

1.1.) Предмет на разглеждане са обективно (кумулятивно) съединени установителни искове по:

- чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 във вр. с чл. 266, ал. 1, изр. 1 във вр. с чл. 258, предл. 2 ЗЗД – за главницата, ведно със законната лихва върху нея, считано от считано от датата на подаване на

заявлението по чл. 410 ГПК – 17.12.2020 г., до погасяването, и

- чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 1 ГПК във вр. с чл. 86, ал. 1, изпр. 1 ЗЗД – за мораторната лихва.

1.2.) Задълженията по тези искове попадат в обхвата на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с 8790/18.12.2020 г., издадена по ч. гр. д. № 1115/20 г. на Районен съд – гр. Г. Д..

1.3.) Срещу цитираната заповед, в рамките на срока по чл. 414 ГПК, е депозирано възражение от настоящия ответник, имащ качеството на длъжник. Затова ищецът (като заявител в заповедната процедура) е предявил установителните претенции за съществуването на оспорените вземания.

1.4.) Ето защо и обсегът на сегашното съдебно производство включва проверка на предпоставките от фактическите състави, пораждащи задълженията, и съобразяването им на фона на установените обстоятелства и приложимия закон.

2. По съществото на делото:

2.1.) Преди да се пристъпи към изследване на конкретните проблеми от фактическо и правно естество, стоящи в основата на казуса, е нужно да се маркират основните му **принципни специфики**.

2.1.1.) Уважаването на исковите претенции е детерминирано от кумулативната даденост на следните предпоставки:

- За главницата – 1/ сключването на сочения договор между страните, по който ищецът има качеството на изпълнител, а ответникът – на възложител на авторемонтни дейности; 2/ осъществяване на уговорената работа от изпълнителя; 3/ приемането ѝ от възложителя; 4/ размер на възнаграждението, което се дължи в тази връзка; 5/ изискуемост (настъпил падеж) на вземането за неговото заплащане и 6/ неизпълнението му от възложителя.

- За мораторната лихва – 1/ съществуването на главния дълг, чийто падеж е настъпил, и 2/ непогасяването му в срок, както и непогасяване на самото лихвено задължение.

2.1.2.) С оглед правилата, уреждащи разпределението на доказателствената тежест в исковия граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищецът е длъжен да установи положителните предпоставки по всеки от исковите, а ответникът трябва да проведе доказване относно погасяването на задълженията.

2.2.) **Фактологията**, която е значима за произнасянето по спора, поставен за решаване, се извлича от анализа на относимите доказателства, както следва:

2.2.1.) От гласните доказателствени средства, създадени с участието на свидетеля Даниел А., ангажиран от ищцовата страна, става ясно, че:

- търговската дейност на дружеството ищец се изразява в предоставянето на авторемонтни услуги срещу заплащане;

- през 2016 г. той е работил при ищеца, заемайки длъжността „автомонтьор“;

- тогава свидетелят и ответникът са се намирали в близки приятелски отношения и в началото на месец 2016 г. първият е придружил втория и другия свидетел по делото (Петър Д.) до гр. София, за изпробването на автомобил (включително посредством компютърна диагностика), с оглед неговото закупуване;

- автомобилът е бил марка „Audi“, а според свидетеля А. моделът му е бил „A6 S6“;

- към края на юни 2016 г. ответникът е докарал същото превозно средство в сервиза на ищцовото дружество за техническо сервизно обслужване;

- такава е било направено и то е включвало подмяна: на ангренажния и на външния ремъци и на техните ролки; на пластмасови елементи на охладителната система, представляващи куха тръба с два О-образни пръстена, които са 2 броя; на маслото на двигателя и на гарнитурите на неговите капаци; на масления и на въздушния филтри и на филтъра на климатика в купето; на маслото, на филтъра и на 1 брой гарнитура на скоростната кутия, която е автоматична; на елемент от предната ходова част, който свидетелят не помни;

- материалите, използвани за ремонта, са били осигурени от ответника, с изключение на 2 литра масло за скоростната кутия;

- така същият е следвало да заплати на ищеца само последните и стойността на вложения труд;

- уговорката им е била цената в тази връзка да бъде определена, когато ремонтната работа приключи, а А. направи проучване на цените и при други сервиси;

- след като е било завършено техническото обслужване на автомобила, той е бил взет лично от ответника и изпробван от него, при което не е заявил никакви забележки;

- крайната цена на ремонта е била фиксира на 1 300 лв., която ответникът е оспорил като завишена и е отказал да я плати.

2.2.2.) Съобщеното от свидетеля А. подлежи на цялостно кредитиране, защото е логично, последователно, непротиворечиво и почива изцяло на лични впечатления.

2.2.3.) От показанията на свидетеля Д., доведен от ответната страна, които в тази им част няма основание да не бъдат възприети, се изяснява, че: автомобилите, които ответникът е притежавал в последните 10 години, са били от марките „Фолксваген“ и „Опел“, но не и „Ауди“; при необходимост от авторемонтни дейности ответникът е ползвал различни сервиси на територията на гр. Г. Д.. Казаното от този свидетел, че не е пътувал до гр. София през 2016 г., заедно с ответника и със свидетеля Д. А., във връзка с лек автомобил „Ауди“, не заслужава кредит на доверие по няколко причини. Първо, това противоречи на заявеното от А. по този въпрос, което, както беше изтъкнато, е много последователно и убедително. Второ, при разпита на Д. се наблюдава липса на информация за определени обстоятелства, която не намира логично обяснение (въпреки че той е много близък приятел на ответника и познат на свидетеля А., не може да каже какви да отношенията между тях; макар към 2016 г. с ответника да са общували почти ежедневно, не може да каже дали той е ползвал по някакъв повод сервиза на ищцовото дружество или не).

2.2.4.) От приобщените към доказателствения материал удостоверения с № 221116000069 и с № 221116000070, издадени на 02.03.2022 г. от Сектор „КАТ-ПП“ при ОД на МВР – гр. Благоевград, е видно, че за времето от 04.10.2010 г. до 01.08.2016 г. на името на ответника не е било регистрирано превозно средство от марката „Ауди“.

2.2.5.) От заключението на изслушаната съдебна автотехническа експертиза, както и от разпита на изготвилото я вещо лице, се констатира, че:

- средната пазарна оценка на авторемонтните дейности, извършени по отношение на процесния лек автомобил, по цени на сервиси, които не са официални представители на търговската марка „Audi“, е 1 265 лв.;

- в тази сума е включена и стойността от 75 лв. – за технически преглед на превозното средство преди закупуването му, за който свидетелят А. споменава, че е осъществил в началото на месец юни 2016 г.;

- остойносттаването на параметрите на конкретния ремонт ще бъде еднакво, независимо дали се касае за лек автомобил „Audi“ от модела „S6“ или от

модела „А6 S6“, доколкото в случая не са били ремонтирани елементи, които да са различни за двата модела.

2.2.6.) Експертното заключение трябва да възприето изцяло. То е подробно и задълбочено мотивирано. Дава точен отговор на поставената задача. Базира се на внимателна интерпретация на данните, относими към обекта му на изследване. По никакъв начин не се опровергава от останалата доказателствена съвкупност.

2.2.7.) С нарочна покана, изпратена до ответника по пощата и връчена му на 18.09.2020 г., ищецът е поискал от него заплащането на сумата, дължима за ремонта на автомобила.

2.3.) Изяснените факти, преценени на плоскостта на приложимите нормативни разпоредби, създават опора за **юридическите заключения**, че:

2.3.1.) Съществуването на сделката с ответника, на която се позовава ищецът, се явява установено и тя носи спецификите на договора за изработка (чл. 258 ЗЗД).

- Договорът за изработка е неформален, поради което няма пречка да е обективиран устно, а доказването му да стане с всички доказателствени средства, допустими от ГПК (вж. *Решение № 110/17.08.2011 г. по т. д. № 597/10 г., II т. о. на ВКС*). Следователно, когато стойността му е до 5 000 лв., той може да бъде установен и със свидетели (по аргумент за противното от чл. 164, ал. 1, т. 3 ГПК).

- Уговорките между ответника и свидетеля А., в качеството му на работник на ищцовото дружество, свързани с отремантирането на автомобила, ясно насочват към сключването точно на договор от коментирания вид. Въпреки че договарянето за ищеца е било посредством посочения свидетел, страна е самият ищец, доколкото свидетелят очевидно е действал като негов търговски помощник (чл. 30, ал. 2, изр. 2 ТЗ).

- Собствеността по отношение на превозното средство, до което се отнася договореният ремонт, няма правно значение за възникването на облигационното отношение, защото законът не ѝ придава такава релевантност. Няма никаква юридическа пречка субект, който не е титуляр на собствеността върху дадена вещ, да сключи валиден договор за изработка, отнасящ се до ремонта ѝ, по който именно той ще бъде задълженото лице от позицията на възложителя.

2.3.2.) Реалното извършване на ремонтните дейности от работник на дружеството ищец и приемането им от ответника показват, че изпълнителят е осъществил поръчаната му работа, а възложителят я е приел.

2.3.3.) Начинът, по който е била уговорена цената по сделката – чрез последващото ѝ определяне, след като работата приключи и бъде направено допълнително проучване на пазарните условия, е допустим от материалноправна гледна точка.

- При договора за изработка цената може да е определена като абсолютна сума в някаква валута или да е определяема, като се уговори начинът на нейното определяне (вж. *Решение № 288/02.07.2012 г. по гр. д. № 783/11 г., IV г. о. на ВКС*). Ако възникне спор за величината ѝ, разрешаването му може да стане и с помощта на вещо лице, което да определи действителната пазарна стойност на изработеното (вж. *Решение № 3/15.03.2016 г. по гр. д. № 2526/15 г., III г. о. на ВКС*).

- Ето защо и в случая определянето на цената, която ответникът дължи по договора, е нужно да се направи въз основа на заключението по автотехническата експертиза. В нея не може да се включи сумата (от 75 лв.) относно прегледа на автомобила преди закупуването му, защото тя не попада в обсега на сделката, а представлява приятелска услуга, която свидетелят А. е сторил в полза на

ответника. Така цената, дължима за авторемонтните работи по договора, е 1 190 лв.

2.3.4.) Макар да е носител на доказателствената тежест за погасяване на търсеното главно вземане, ответната страна не е провела доказване от такъв порядък.

2.3.5.) Тъй като няма данни главното вземане да е имало определен ден за изпълнение, във връзка с мораторната лихва върху него приложима е разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Цитираното нормативно правило изисква отправяне на покана от кредитора, за да може длъжникът да бъде поставен в забава. Тази покана трябва да е за заплащането на определено посочено в нея обезщетение за забава на главно задължение, което е възникнало към момента на връчването ѝ, както и да е изрична (вж. *Решение № 217/08.10.2013 г. по гр. д. № 1290/13 г., III г. о. на ВКС*). Поканата от 18.09.2020 г. на ищеца до ответника покрива визираните изисквания. При това положение ищцовото дружество има право и на закъснителна лихва върху дължимата главница (от 1 190 лв.), чийто размер за претендирания темпорален диапазон (18.09.2020 г. – 16.12.2020 г.), е 29,75 лв. Той е изчислен от съда, при условията на чл. 162 ГПК, чрез изчислителния модул, достъпен в правно-информационната система „Апис“.

3. По съдебните разноски:

3.1.) Частичната основателност (респ. частичната неоснователност) на исковете дава право на съдебни разноски и на двете насрещни страни (чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК).

3.2.) Настоящият съдебен състав дължи диференцирано произнасяне по съдебно-деловодните разходи за заповедното и за сегашното исково производство (съобр. *т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/13 г., ОСГТК на ВКС*).

3.3.) Разноските, полагащи се на ищеца, пропорционално на уважената част от претенциите, са:

- 299,01 лв. – за заповедната процедура, и
- 678,25 лв. – за исковия процес.

3.4.) Деловодните разходи, дължими на ответника, съразмерно с отхвърлената част от исковете, са:

- 25,38 лв. – за заповедното производство, и
- 29,62 лв. – за исковото такова.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. П., Гражданско отделение, Трети състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ГПК, **че Н. М. ИК**, с настоящ адрес в гр. П., ул. „Л. Б.“ № 5, ЕГН *****, **дължи на „Ч.“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление в гр. Г. Д., ул. „Хр. С.“ № 36, ЕИК ***, **следните суми**, включени в предметния обхват на Заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК с № 8790/18.12.2020 г., издадена по ч. гр. д. № 1115/20 г. на Районен съд – гр. Г. Д., **а именно:**

- **1 190 лв.**, представляваща неплатено възнаграждение по устен договор за ремонт на лек автомобил марка „Audi S6“, отнасящ се до техническото му обслужване и сключен в края на месец юни 2016 г. между Н. М. ИК. (като възложител) и „Ч.“ ЕООД (като изпълнител), **ведно със законната лихва**, считано от 17.12.2020 г. до погасяването, **като ОТХВЪРЛЯ** този иск за разликата над уважената му част до

неговия пълен претендиран размер от 1 300 лв., и

- **29,75 лв.**, представляваща мораторна лихва върху посоченото главно вземане, начислена за периода от 18.09.2020 г. до 16.12.2020 г., **като ОТХВЪРЛЯ** този иск за разликата над уважената му част до неговия пълен претендиран размер от 32,50 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **Н. М. ИК.**, с настоящ адрес в гр. П., ул. „Л. Б.“ № 5, ЕГН *****, **да заплати на „Ч.“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление в гр. Г. Д., ул. „Хр. С.“ № 36, ЕИК ***, **съдебни разноси**, съобразно уважената част от исквете, **както следва**:

- **299,01 лв.** – за заповедното производство (ч. гр. д. № 1115/20 г. на Районен съд – гр. Г. Д.), и

- **678,25 лв.** – за първоинстанционното исково производство (гр. д. № 845/21 г. на Районен съд – гр. П.).

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, **„Ч.“ ЕООД**, със седалище и адрес на управление в гр. Г. Д., ул. „Хр. С.“ № 36, ЕИК ***, **да заплати на Н. М. ИК.**, с настоящ адрес в гр. П., ул. „Л. Б.“ № 5, ЕГН *****, **съдебни разноси**, съобразно отхвърлената част от исквете, **както следва**:

- **25,38 лв.** – за заповедното производство (ч. гр. д. № 1115/20 г. на Районен съд – гр. Г. Д.), и

- **29,62 лв.** – за първоинстанционното исково производство (гр. д. № 845/21 г. на Районен съд – гр. П.).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните, пред Окръжен съд – гр. Благоевград, в 2-седмичен срок, считано от връчването на препис, с въззивна жалба, която се подава чрез Районен съд – гр. П..

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ на исковото производство, заповедното дело да се върне на Районен съд – гр. Г. Д., на който да се изпрати и заверен препис от настоящия съдебен акт, за сведение.

Съдия при Районен съд – П.: _____